

Capitolul 1

Taximetriștii din New York sunt o specie aparte. Fără pic de teamă, gonesc și virează brusc pe străzile aglomerate, cu un calm supraomenesc. Ca să nu-mi pierd mințile, mă obișnuisem să stau cu ochii în ecranul telefonului, în loc să mă uit la mașinile care treceau la numai câțiva centimetri de noi. De fiecare dată când făceam greșeala să le privesc, mă trezeam că împing puternic cu piciorul drept în podea, încercând instinctiv să apăs pe frână.

De data aceasta însă, nu aveam nevoie de nimic care să-mi distragă atenția. Mă simțeam lipicioasă de sudoare, după ora istovitoare de Krav Maga, iar mintea mi se învârtea ca un titirez în jurul gândului la ce făcuse omul pe care îl iubeam.

Gideon Cross. Numai numele lui era de ajuns ca să-mi facă trupul, strâns încorsetat în haine, să tânjească fierbinte după el. Din prima clipă când îl zărisem – când privisem dincolo de înfățișarea-i uluitoare și imposibil de perfectă, intuind omul întunecat și primejdios din el –, simțisem atracția pe care mi-o provoca faptul că întâlнисem cealaltă jumătate a mea.

Aveam nevoie de el cum avem nevoie de bătaile inimii mele, iar el se pusese într-o primejdie imensă, riscând *total...* pentru mine.

Sunetul unui claxon mă aruncă înapoi în prezent. Prin parbrizul mașinii, am zărit zâmbetul de un milion de dolari al colegului meu de apartament lăfăindu-se pe un autobuz. Buzele lui Cary Taylor aveau o curbură îmbietoare, iar silueta lui înaltă și zveltă bloca intersecția. Taximetristul claxona fără oprire de parcă zgomotul pe care-l făcea ar fi putut să deblocheze drumul.

Nici gând, însă. Cary nu se clintea, și nici eu. Stătea într-o rână, cu pieptul și picioarele goale, descheiat la blugi, astfel încât i se vedeau atât banda elastică de la lenjeria de corp, cât și liniile unduitoare ale mușchilor abdominali. Părul castaniu-închis îi era ciufulit într-un mod foarte sexy, iar în ochii de smarald îi sclipea o luminiță șagalnică.

Și, deodată, am fost izbită de înțelegerea faptului că trebuia să-i ascund acest secret întunecat celui mai bun prieten al meu.

Cary era piatra mea de hotar, era vocea conștiinței mele, umărul preferat pe care mă sprijineam – și un frate pentru mine, în toate sensurile cu putință. Uram gândul că trebuia să-i ascund ce făcuse Gideon pentru mine. Voiam cu disperare să vorbesc despre cele întâmplate, să fiu ajutată să înțeleg, însă n-aveam cum să pot vorbi vreodată cu cineva. Până și terapeutul nostru ar fi fost obligat, atât etic, cât și legal, să nu păstreze tăcerea asupra acestei confidențe.

Un polițist de la circulație, solid, îmbrăcat într-o vestă reflectorizantă, își făcu deodată apariția și începu să facă semne autobuzului să elibereze intersecția, dând autoritar din mână și fluierând preocupat. Ne-a făcut

apoi semn cu mâna înmănușată în alb să trecem prin intersecție, chiar înainte să se schimbe culoarea semaforului. M-am lăsat la loc pe spătar, legănându-mă, cu mâinile înfășurate în jurul taliei.

Drumul pietruit de la apartamentul penthouse al lui Gideon, de pe Fifth Avenue, până la mine era scurt, dar aveam impresia că ține o veșnicie. Informația pe care detectivul de poliție Shelley Graves mi-o împărtășise cu doar câteva ore înainte îmi schimbase viața.

Și mă și forțase să mă smulg de lângă singura ființă lângă care aveam nevoie să fiu.

Nu rămăsesem cu Gideon pentru că nu puteam să am încredere în motivele lui Graves. Nu puteam să nu mă gândesc că poate îmi dezvăluise suspiciunile ei doar ca să vadă dacă aveam să alerg la el și să-i demonstrez că despărțirea lui de mine fusese o minciună bine ticluită.

Dumnezeule! Ghemul de emoții care pusese stăpânire pe mine îmi făcea inima să bată nebunește. Gideon avea nevoie de mine acum – la fel de mult, dacă nu și mai mult decât aveam eu nevoie de el –, dar, cu toate acestea, plecasem. Tristețea din ochii lui, în timp ce ușile liftului său privat se închideau între noi, mă sfâșiasse pe dinăuntru.

Gideon.

Taxiul dădu un colț și opri în fața clădirii unde locuiam. Portarul de noapte deschise ușa taxiului înainte să-i pot spune șoferului să întoarcă și să mă ducă înapoi, iar aerul înăbușitor de august dădu năvală în mașină, izgonind răcoarea aerului condiționat.

– Bună seara, domnișoară Tramell!

Portarul mă salutase ducându-și în același timp mâna la chipiu, iar acum aștepta răbdător să plătesc

cu cardul. După ce am terminat, i-am acceptat mâna să mă ajute să cobor din mașină, simțindu-l cum îmi măsoară discret cu privirea chipul brăzdat de urmele lacrimilor. I-am zâmbit, ca și cum m-aș fi simțit nemai-pomenit, și m-am îndreptat fără întârziere spre lift, făcându-le grăbită cu mâna celor de la recepție.

—Eva!

Am întors capul, zărind o brunetă subțirică, într-o bluză și o fustă elegante, care se ridicase în picioare în hol. Părul negru i se revărsa în bucle pe umeri, și pe buzele zâmbitoare avea un ruj roz strălucitor. M-am încruntat ușor, căci n-o cunoșteam.

—Da? am întrebat, cuprinsă brusc de neliniște. În ochii ei negri sclipea ceva lacom, care mă punea în gardă. Deși mă simțeam frântă și probabil așa și arătam, mi-am îndreptat umerii și am privit-o drept în față.

—Deanna Johnson, se prezintă ea, întinzându-mi rapid o mână cu manichiura perfectă. Sunt reporter liber-profesionist.

—Bună! am răspuns, nelămurită.

—Nu trebuie să fii bănuitoare, râse ea. Aș dori doar să stăm de vorbă câteva minute. Am adus o poveste la care lucrez acum și ajutorul tău mi-ar fi de folos.

—Fără supărare, pur și simplu nu-mi vine în minte nici un lucru despre care aș vrea să stau de vorbă cu un reporter.

—Nici măcar despre Gideon Cross?

Am simțit cum mi se ridică părul pe ceafă.

—Cu atât mai mult despre el.

Din moment ce era unul dintre primii douăzeci și cinci de bogătași ai lumii, având un portofoliu imobiliar în New York atât de imens, că-ți stătea mintea în loc, Gideon era mereu o știre. Dar tot o știre era și faptul

că-mi dăduse papucii și se cuplase din nou cu fosta lui logodnică.

Deanna își încrucișă brațele, iar mișcarea îi puse în evidență decolteul; observasem acest lucru numai pentru că mă uitam din nou la ea, cu mai multă atenție.

– Ei, hai! încercă ea să mă lingusească. Pot să nu-ți menționez deloc numele, Eva. N-o să folosesc nici un indiciu care să ducă la identificarea ta. E șansa ta să plătești și tu ceva din polițe.

Eu aveam senzația că aveam un pietroi în stomac. Era exact genul lui Gideon – înaltă, zveltă, cu părul negru și pielea aurie. Atât de diferită de mine.

– Ești sigură că vrei s-o iei pe drumul ăsta? am întrebat-o încet, intuind cu siguranță că și-o trăsesese cu iubitul meu cândva, în trecut. Nu e genul cu care aș vrea să mă pun rău.

– Ți-e frică de el? veni replica ei. Mie nu-mi e. Baniilor lui nu-i dau dreptul să facă tot ce-i trece prin cap.

Am respirat adânc, încet, și mi-am amintit momentul când doctorul Terrence Lucas – încă unul care era la cuțite cu Gideon – îmi spusese ceva similar. Acum, când știam de ce era capabil Gideon, cât de departe mersese ca să mă apere, puteam totuși să răspund cinstit și fără rezerve:

– Nu, nu mi-e frică. Dar am învățat să aleg pentru ce mă lupt. Cea mai bună răzbunare e să-mi văd de viața mea.

– N-avem toate câte un star rock pe lista de așteptare.

– Cum zici tu!

Și am oftat, în forul meu interior, auzind-o cum face aluzie la fostul meu iubit, Brett Kline, solistul unei trupe rock și unul dintre cei mai sexy șase bărbați

pe care îi întâlnisem vreodată. Ca și Gideon, și el radia sex-appeal, ca un munte de foc. Dar, spre deosebire de Gideon, nu era iubirea vieții mele. N-aveam să mă mai întorc niciodată la el.

—Uite ce este, făcu Deanna, în timp ce scotea o carte de vizită dintr-un buzunar al fustei, o să-ți dai seama destul de curând că Gideon Cross s-a folosit de tine ca s-o facă pe Corinne Giroux destul de geloasă, încât să se întoarcă la el. Când o să te prinzi, sună-mă! Te aștept.

Am luat cartea de vizită.

—Ce te face să crezi că aș ști ceva ce merită spus?

Ea își arcui buzele senzuale într-un surâs.

—Faptul că, indiferent ce motivație ar fi avut Cross să se cupleze cu tine, l-ai cam prins. Omul de gheață s-a topit un pic pentru tine.

—Poate că așa a fost, dar acum s-a terminat.

—Asta nu înseamnă că nu știi nimic, Eva. Eu pot să te ajut să-ți dai seama ce este demn să devină o știre.

—Ce anume te interesează?

Blestemată să fiu dacă aveam să stau cu mâinile încrucișate când cineva se lua de Gideon. Dacă era hotărâtă să-l amenințe, la fel de hotărâtă eram și eu să-i țin piept.

—Omul ăsta are o latură întunecată.

—Păi nu are oricine?

Oare ce văzuse la Gideon? Ce-i dezvăluise el, în timpul... asocierii lor? Dacă existase așa ceva. Nu știam dacă aveam să ajung vreodată la un punct în care gândul că Gideon fusese în situații intime cu o altă femeie n-avea să-mi mai trezească gelozia feroce.

—Ce-ar fi să mergem undeva, ca să stăm de vorbă? propuse ea, lingușitoare.

Am aruncat o privire spre angajatul de la recepție, care se prefăcea, în mod politicos, că ne ignoră. Eram mult prea zguduită emoțional ca să pot să mă descurc cu Deanna și încă nu-mi revenisem din conversația pe care o avusesem cu detectivul Graves.

—Poate cu altă ocazie, am refuzat-o, lăsând totuși deschisă o portiță, pentru că voiam să stau cu ochii pe ea.

Ca și când ar fi simțit că nu sunt în largul meu, Chad, unul dintre angajații din tura de noapte la recepție, se apropie de noi.

—Domnișoara Johnson pleacă imediat, i-am zis, relaxându-mă în mod conștient. Dacă detectivul Granger nu fusese în stare să-l prindă cu nimic pe Gideon, o reporteriță enervantă, care lucra pe cont propriu, n-avea cum să facă o treabă mai bună.

Din păcate, știam ce fel de informații se puteau scurge de la poliție și cât de des se întâmpla așa ceva. Tatăl meu, Victor Reyes, era polițist și auzisem de la el o grămadă pe tema asta.

M-am îndreptat către lifturi.

—Noapte bună, Deanna!

—O să fiu prin preajmă, strigă ea în urma mea.

Am urcat în lift și am apăsat butonul pentru etajul meu. În timp ce ușile se închideau, m-am sprijinit, epuizată, de balustradă. Trebuia să-l avertizez pe Gideon, dar n-aveam deloc cum să-l contactez, fără să fiu urmărită.

Gheara pe care o simțeam în piept se făcu mai dureasă. Relația noastră era cu totul dată peste cap. Nici măcar nu puteam să ne vorbim.

Am ieșit din lift și am intrat în apartament, străbătând livingul spațios, ca să-mi las geanta pe unul dintre

scaunele de la barul din bucătărie. Priveliștea Manhattanului, care mi se oferea prin ferestrele înalte din tavan până în podea, nu mă mai impresionează deloc. Eram prea agitată ca să-mi mai pese unde mă aflu. Pentru mine, nu mai conta decât că nu sunt cu Gideon.

M-am îndreptat spre dormitorul meu și pe hol, din camera lui Cary, am auzit sunetul unei muzici în surdină. Oare avea musafiri? Și dacă da, pe cine? Prietenul meu cel mai bun hotărâse să jongleze cu două relații amoroase – una cu o femeie care îl accepta așa cum era, iar cealaltă cu un bărbat care ura faptul că Cary era cuplat și cu altcineva.

În baie, mi-am aruncat hainele pe podea și m-am îndreptat spre duș. În timp ce mă săpuneam, gândul îmi zbura neîncetat la toate clipele când făcusem duș împreună cu Gideon, la momentele când patima pe care o aveam unul pentru celălalt ne aruncase în partide înfierbântate de amor. Îmi era îngrozitor de dor de el. Aveam nevoie de atingerea lui, de dorința lui, de dragostea lui. Tânjeam atât de tare după toate acestea, că mă simțeam parcă devorată pe dinăuntru, aproape isterică, fără să-mi pot găsi liniștea. N-aveam nici o idee cum aş mai fi putut să adorm, când nici nu știam dacă aveam să pot vorbi din nou cu Gideon. Aveam atâtea lucruri să ne spunem...

M-am înfășurat într-un prosop și am ieșit.

Gideon stătea în dormitorul meu, cu ușa închisă. La vederea lui, am avut o reacție atât de puternică, încât parcă aş fi primit o lovitură fizică. Mi s-a oprit respirația și inima mi-a tresărit, luând-o din loc nebuște, căci tot trupul meu reacționa la vederea lui aruncându-se parcă spre el. Aveam senzația că nu-l mai văzusem de ani întregi, nu doar de numai o oră.

Îi dădusem o cheie, însă el era proprietarul clădirii. Datorită acestui avantaj, putuse să ajungă la mine fără să lase nici o urmă... la fel cum se petrecuse și în cazul lui Nathan.

– E periculos pentru tine să vii aici, am început, fără să mă pot împiedica să nu fiu topită de încântare că o făcuse. Îl sorbeam din priviri, cercetându-i cu lăcomie silueta zveltă și umerii lați.

Avea niște pantaloni de trening negri și un tricou inscripționat cu Columbia, care îmi plăcea foarte mult, iar combinația asta îl făcea să arate ca un tânăr de douăzeci și opt de ani, cum și era, nu ca mogulul miliardar pe care îl cunoșteau ceilalți oameni. Își trăsese pe ochi o șapcă a celor de la Yankees, însă umbra pe care i-o arunca aceasta pe chip nu-i ascundea deloc strălucirea ochilor albaștri, care mă țintuiau cu ferocitate; buzele senzuale aveau un contur întunecat.

– N-am putut să stau departe de tine.

Gideon Cross era un bărbat imposibil de frumos, atât de arătos, că oamenii se opreau din drum să se uite după el când îl vedeau. Îl considerasem cândva un zeu al sexului, iar performanțele lui atât de dese și pline de patimă îmi dovedeau că am dreptate, dar acum știam că e și mult prea uman. Fusese distrus, la fel ca și mine.

Sortii erau împotriva noastră, ca pereche.

Un oftat adânc mi-a scăpat din piept, căci trupul meu reacționa la apropierea lui. Deși se afla la câțiva metri de mine, puteam să simt atracția năvalnică, magnetul care mă trăgea fără să mă pot opune spre cealaltă jumătate a sufletului meu. Așa se petrecuse totul încă de la prima noastră întâlnire, amândoi eram atrași inexorabil unul spre altul. Amândoi crezuserăm, în mod greșit, că această atracție reciprocă și feroce este doar

patimă sexuală, până când am înțeles că, de fapt, nu putem să respirăm unul fără altul.

Mi-am impus cu greu să nu mă arunc în brațele lui, unde îmi doream cu atâta disperare să fiu. Însă el era prea calm, mult prea reținut. Așa că am așteptat nerăbdătoare un semn de la el.

Dumnezeule, cât de mult îl iubeam!

El rămăsese cu pumnii încleștați.

– Am nevoie de tine.

Am simțit cum mă străbate un fier roșu de dorință la auzul răgușelii din glasul lui, atât de plină de căldură, de delicii.

– Nu-i nevoie să pari așa de fericit din cauza asta, l-am tachinat, deși aproape că nu-mi puteam găsi suflarea, încercând să-l înveslesc puțin, înainte să vină spre mine.

Îl iubeam cu sălbăticie, îl iubeam cu tandrețe. Aș fi acceptat oricât ar fi vrut să-mi ofere din el, însă trecuse atât de mult timp... Începusem deja să simt furnicături pe piele, să mă încordez în așteptare, tânjind disperată după atingerea lui lacomă și plină de venerație. Mi-era teamă de ce s-ar fi putut întâmpla dacă s-ar fi repezit la mine cu toată forța, când eram atât de înfometată după trupul lui. Probabil că ne-am fi sfâșiat unul pe altul.

– Mă omoară, articulă el, cu greu. Să nu fiu cu tine. Să-mi fie dor de tine. Mă simt ca și cum sănătatea mea mentală depinde de tine, Eva, și tu vrei să fiu fericit cu asta?

Mi-am umezit buzele uscate cu limba, făcându-l astfel să geamă și să mă umple de fiori.

– Ei bine... eu sunt fericită cu asta.

Tensiunea din trupul lui se micșoră vizibil. Probabil că fusese cumplit de îngrijorat de felul în care aveam

să reacționez la ceea ce făcuse pentru mine. Și, ca să fiu sinceră, și eu fusesem foarte îngrijorată. Oare recunoștința mea față de el însemna că eram mai zdruncinată decât îmi dădusem seama?

Apoi mi-am amintit mâinile fratelui meu vitreg pe mine... greutatea corpului său, care mă țintuia de saltea... durerea sfâșietoare dintre picioare, în timp ce se mișca în mine, fără încetare.

M-a cuprins iar un tremur de furie. Și dacă faptul că mă bucuram că nemernicul murise mă făcea o ciudată, atunci așa să fie!

Gideon trase cu putere aer în piept și începu să-și frece pieptul în zona inimii, ca și cum ar fi simțit durere acolo.

– Te iubesc, i-am spus, cu ochii înotând în lacrimi. Te iubesc atât de mult!

– Îngerăș! exclamă el și, dintr-un pas, ajunse lângă mine, lăsându-și cheile să cadă pe covor și înfigându-și amândouă mâinile în părul meu ud. Tremura tot, iar eu am început să plâng, copleșită de înțelegerea nevoii lui imense de mine.

Gideon îmi dădu capul pe spate și puse stăpânire pe gura mea cu o patimă arzătoare, gustându-mă încet și profund. Pasiunea și foamea lui de mine îmi explodau în simțuri, făcându-mă să scâncesc, agățându-mă cu mâinile de tricoul lui. Gemetele lui de răspuns vibrau până în străfundurile mele, întărindu-mi sfârcurile și înfiorându-mi toată pielea. Simțeam cum mă topesc în el; i-am dat jos șapca de pe cap, ca să-mi pot înfige degetele în coama mățăsoasă a părului său negru. Mă pierdusem toată în sărutul lui, înecată în carnalitatea-i plină de patimă. Nu mi-am putut stăpâni un suspin.